

Mijn gamende kind

Tamara Koopmans

www.mirandawedekind.nl

Het is maandagmiddag half 5. Onze dochters vragen of ze nog even op de Playstation mogen om Harry Potter te spelen. Een spel dat ze met Sinterklaas gekregen hebben. Mijn oudste dochter is fan van de films en boeken en was dus super blij dat ze het spel kreeg. Ikzelf vind de serie ook erg leuk en het spel speel ik soms alleen. Maar terug naar het moment. Ik spreek af met ze dat tot kwart over 5 mogen spelen want dan is het eten bijna klaar en is er wel weer genoeg schermtijd geweest. Vooral met het thuisonderwijs...

Ik duik de keuken in en bereid het eten voor. 5 minuten voordat ze moeten stoppen zeg dat het bijna tijd is dus dat ze daar rekening mee houden. 'Hmmm' hoor ik vanaf de bank komen. Ik denk dat ze het wel hebben gehoord. Om iets na kwart over 5, ik was lekker bezig in de keuken, loop ik naar ze toe en zeg dat ze moeten stoppen. 'Neeeee!' Wordt er geroepen. 'We zitten net in een level en als we die af hebben dan leren we weer een toverspreuk erbij!! Mogen we nog even alsjeblieieieft?' Op hun allerliefst uiteraard. Ik zwicht en zeg dat ze het level af mogen maken. Ik denk dat het toch niet meer zo lang duurt en het eten is ook nog niet klaar.

15 minuten later, het eten is inmiddels klaar en de tafel is gedekt, is het spel nog steeds niet klaar. Ik voel me toch wat geërgerd en laat dat ook merken in mijn stem. Of ze toch echt niet kunnen stoppen tussentijds? Nee dat kan echt niet hoor. Toch wil ik dat ze aan tafel komen zitten. Plotseling herinneren ik me dat je het spel ook op pauze kunt zetten door op Options te drukken. Ha, toch ergens goed voor dat ik het spel ook speel. Ik opper dat dat nu de oplossing is anders dan gaat het spel helemaal uit en zijn ze sowieso alles kwijt! Zo, ik laat zien dat er niet met mij te sollen valt. Ik ben normaal niet van het regeren vanuit angst en dreigementen. Ik merk wel dat mijn geduld op begint te raken aangezien dit niet de eerste keer is dat ze niet stoppen met gamen. Oke, de option knop wordt ingedrukt en het spel staat op pauze. Gelukkig, we kunnen aan tafel.

Tijdens het eten wordt er nog gezellig gepraat over het spel en wat ze allemaal moeten doen en wat wel of niet lukte. Ik hoor het aan en stel soms vragen. Om mijn nieuwsgierigheid tegemoet te komen stel ik toch de vraag die je niet moet stellen aan gamers, tenminste dat denk ik. Ik vraag; 'Waarom is het zo lastig om te stoppen als je weet wat we hebben afgesproken. Op anderen momenten doen jullie het wel.' Verontwaardiging alom. Dat snap ik toch wel! Het spel is veel te leuk, als je middenin een level stopt dan moet je hem opnieuw spelen en je wilt toch weten hoe het afloopt? Oke oke ik snap het, denk ik.

En dag later komt mijn derde boek binnen voor mijn opleiding tot Nationale Media Coach. Het heet 'Mijn gamende kind'. O ja, die had ik besteld. Al bladerend door het boek zie ik vragen die ik eigenlijk ook heb. 'Wordt elke gamer een zombie?', 'Leer je een andere taal door gamen?' en 'Waarom is het zo lastig om te stoppen met gamen?'. Vooral die laatste zorgt ervoor dat ik ga lezen. En wat blijkt. Alle redenen die mijn dochters gaven om door te spelen worden ook zo genoemd in het boek! Er zijn 8 core drives die ervoor zorgen dat je een spel nog langer speelt. En hoe meer core drives je kan benoemen hoe meer het spel je 'verleidt' om door te spelen. In het hoofdstuk wordt duidelijk uitgelegd hoe dat in de gamedesign wereld gaat. Dat er zelfs psychologen worden ingezet om games nog verleidelijker te maken. Aan het einde van het hoofdstuk staan een aantal tips voor ouders hoe ze met het onderwerp om kunnen gaan. In gesprek gaan over die drives en dus ook benoemen wat ervoor zorgt dat ze verder willen spelen. Interessant. Het boek laat ik op tafel liggen want de dag gaat weer verder.

[BESTEL HET BOEK BIJ BOL.COM](http://www.bol.com)

Tijdens de lunch eten we samen aan tafel, manlief werkt ook thuis, dus dat is gezellig. Mijn oudste dochter ziet het boek liggen en bladert er wat in. 'Interessant mama, dit boek. Ik wil ook wel weten of ik slimmer wordt door gamen.' Ze slaat het boek open maar legt haar hand op de gekozen bladzijde. Tegen haar zusje: 'Wat denk jij?' Er ontstaat een gesprek aan tafel over de vraag en iedereen mag zijn hypothese geven. Daarna leest ze voor wat er in het kort onder de vraag staat. Het blijkt dat er zeker wel verbetering van cognitieve vaardigheden plaatsvindt. Die veranderingen zijn zelfs zichtbaar in hun hersenen. Als er een veilige en stimulerende omgeving is dan kan het zich zelfs vertalen naar betere schoolresultaten. 'Dus mama, gamen is dus goed voor me!' Oeps, een excuus om nog meer te willen gamen is geboren.

Het boek ligt de komende tijd steeds op tafel en ieder van ons kiest soms een vraag om te bespreken. Ik merk dat we hierdoor beter begrijpen wat gamen is, wat het kan betekenen voor ons en hoe we ermee om kunnen gaan. En dat zonder een belerende toon! Een goed boek dus dat door elke ouder, en leerkracht, wel gelezen moet worden als je kinderen van gamen houden. Het is overigens niet alleen gamen met de Playstation, ook het spelen van spelletjes op de telefoon horen daar bij. Het boek is geschreven vanuit de ervaringen van een echte gamer en met de kennis uit de psychologie. Het leest makkelijk en heeft duidelijke tips voor ouders. Het helpt je om het gesprek met je kind over gamen te starten en niet te handelen vanuit weghalen en straffen maar vanuit wederzijds respect en begrip. Het heeft mij geholpen om gezamenlijke afspraken te maken met onze dochters over het gamen en ze begrijpen het wanneer we een keer nee zeggen. En voor die lieve vrede lees ik graag een boek.

[Mijn gamende kind](#)

€ 18,50

Direct beschikbaar

[Koop bij bol.com](#)